

Reivindicant la figura d'Ignasi Iglésias

02/10/2024 - 16:13

Nascut a l'antic carrer de l'Ordre de Sant Andreu de Palomar el 19 d'agost de 1871, Ignasi Iglésias és considerat un dels autors catalans més importants del segle XX.

Malgrat que durant la seva infància va viure un temps a Lleida, va estar sempre vinculat a Sant Andreu de Palomar, on havia nascut i d'on era originària la seva mare, Teresa Pujadas i Batllori.

Conegut principalment per les seves obres teatrals i pel seu activisme cultural, també va dedicar-se a la poesia, amb llibres com *Ofrenes* i les composicions recollides a *Recull pòstum*, entre d'altres.

Part important del treball d'Ignasi Iglésias s'emmarca en el moviment modernista vinculat a l'Avenç. Obres com *L'argolla* (1894), *L'escurçó* (1894), *Fructidor* (1897), *El cor del poble* (1902), *Els vells* (1904) i *Les garses* (1905) el van consagrar com a autor d'èxit a Catalunya i fora de les seves fronteres. Altres de les seves obres conegudes són *Foc follet*, *L'home de palla*, *La senyora Marieta*, *Perdigons de plata*, *La llar apagada* o *Les flors de maig*.

Malgrat el seu èxit, els ingressos no eren suficients per viure de l'escriptura, per la qual cosa també va treballar durant un temps com a arxiver a l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona.

La vinculació amb el lloc que l'havia vist néixer va ser sempre un eix de la seva vida i el que el va dur a ser regidor del Districte Novè (actualment de Sant Andreu) entre el 1909 i el 1911, una tasca política que li va permetre viure de primera mà els fets de la Setmana Tràgica de 1909.

Ignasi Iglésias va morir el 1928 a Barcelona. El seu enterrament va ser multitudinari i va aplegar una gran quantitat de persones que van voler retre-li un últim reconeixement i homenatge. El 12 d'octubre de 1930, les seves restes mortals van ser traslladades al panteó del cementiri de Sant Andreu de Palomar, on romanen en l'actualitat.

El poeta dels humils

Iglésias va desenvolupar la seva carrera com a dramaturg en una època de canvis socials i econòmics importants a Catalunya. La industrialització i la vida de la classe obrera van ser el teló de fons de moltes de les seves obres, una línia ideològica i un compromís social que van donar lloc a polèmiques rellevants i que li va ocasionar diversos problemes a l'hora de representar algunes de les seves peces teatrals.

La seva integritat i coherència van ser la base de la seva popularitat i del reconeixement del públic, i li van valer el títol de "poeta dels humils", terme amb què el va denominar el poeta Joan Maragall.

El reconeixement de Sant Andreu de Palomar

La seva vinculació amb Sant Andreu de Palomar queda palesa, entre altres, al nomenclàtor de la localitat. Un carrer, una escola, una biblioteca i un monument situat a la plaça de les Palmeres (prop del lloc on va néixer) que va ser traslladat a la plaça Can Fabra duen el seu lloc, a més d'un centre d'estudis.

Una làpida al cementiri recorda on està enterrat qui va ser un dels autors més populars i una peça clau per entendre el temps del tombant del segle XIX al segle XX.

